

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 269. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358395456/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

tog sig saa varmt af Friedrich og Dorothea. laa dog i hans egne Livsforhold dengang. Han nærrede en stærk og gengældt Kærlighed til Eleonore Grunow, der levede i et barnløst og højst ulykkeligt Ægteskab med en Præst i Berlin.

Han fandt, at der løb megen Udannedhed og Plathed, megen Spidsborgerlighed og Selvretfærdighed ind med i Raseriet over *Lucinde*, som man nedrev paa samme Tid, som man fornøjede sig kosteligt med Wielands og Crébillons lystne Romaner. «Det minder mig om Hekseprocesserne,» siger han, «hvor Ondskab formede Anklagen, og den fromme Enfoldighed fuldbyrdede Dommen.»

Og hvad der især bragte ham til voldsomt at tage det forfulgte Pars Parti, det var, som han siger, at den Klage, der rejstes over krænket Blufærdighed, hos de Fleste kun var et Paaskud for at slaa en Bro over til Schlegels private Personlighed og komme den tillivs.

Dorothea besad en kraftig Sjæl i et svagt Legeme. Uden Vaklen bar hun Alt hvad hendes Brud med Samfundsmoralen bragte over hende, privat Forkætring, offentlig Beskæmmelse gennem Hentydninger i Angrebene paa Lucinde. Hun viste den mest udholdende Hengivenhed og den mest opofrende Troskab mod den Mand, hun havde valgt. Hun deler ikke alene hans Interesser og Bestræbelser, men taaler hans Crimeligheder og finder sig uden Klage i den lunefuldeste Elskers Luner. Ja endnu mere: En ualmindelig Aandsfrihed og Munterhed spreder alle Mismodets Skyer om hende og Andre. Hendes Latter klinger lystigt ind mellem Schleiermachers altfor spidsfindige Grublerier og Friedrichs overjordiske Ironi. Saa fri hun øvrigt er for kvindelig Følsomhed, gaar hun helt op i Beundring for sin Elskede, er med rørende Beskedenhed kun stolt af ham. Da hun har forfattet Romanen *Florentin*, en Bog, hvori der, trods al dens Svaghed, er mere skabende Evne end i nogen poetisk Frembringelse af Friedrich selv, er hun fremfor Alt lykkelig og stolt over, at hans Navn staar paa Titelbladet som Udgiverens. Hun gør selv mange Løjer med sin literære Virksomhed. Med bankende Hjerter og rødmenende Kinder sender hun Schleiermacher sin Bogs første Bind til Gennemsyn og smiler over de mange røde Streger i Manuskriptet: «Pøkker staar altid i det, der hvor Akkusativ og Dativ skulde staa.» At ogsaa hun maatte give sig til at skrive og digte paa en Tid (henimod Aar 1800), da alle